

Tær hava arbeitt á Dr. Alexandrines Hospital í síni tíð, og seinni á Landssjúkrahúsini, uttan Hanna Magnussen, sum gavst tá hon var liðug at læra. Nú eru tær komnar so væl til aldurs, at tær hava lagt frá sær. Vinstrumegin síggjast: Diddan Samuelsen, Hilda Frýdal, Hanna Magnussen, Dagmar Winther og Sigga Debess

Sjúkrasyststrar

Á hátíðarhaldinum í sambandi við at 70 ára stovningardagin hjá Landssjúkrahúsini, vóru nógv eldri kend andlit at síggja.

Hetta vóru sjúkrasyststrar, sum gjøgnum longri ella styttri tíð høvdu tilknyti til Dr. Alexandrines Hospital í síni tíð, og seinni Landssjúkrahúsið.

Ein teirra er 83 ára gamla Hanna Magnussen, sum undir sjúkrasystraútbúgvingina í 1930. Tá skuldu næmingar verða 20 ár fyri at sleppa í læru, men hon var bert 19 ár, og fekk tíðarbeiði í barakkini á TB-deildini, har børnini - eini 20 í tali - vórðu innløgð.

Á gentudeildini

- Hetta árið vóru barnasjúkurnar meslingar og kikhosti serliga ringar, umframt tu-

berklasjúkan, sum nógv fingi tá. Børnini vóru innløgð á TB-deildina, so tey kundu koma fyri seg eftir sjúku, sigur Hanna Magnussen.

- Gentir og dreingir vóru á hvør sín deild, og eg arbeiddi á gentudeildini.

- Mín uppgáva var m.a. at halda skúla við børnunum. Hetta var gjørt annan hvønn dag. Ein dag fóru børnini til kolbogaljóðs, og hin dagin læs eg við teimum.

- Eg veit ikki, um nakað stórvegis kom burturúr, men hetta varð helst gjørt, fyri at børnini skuldu hava okkurt at gera, sigur Hanna Magnussen.

Børnini vóru innløgð einar seks vikur, og tað kann í dag metast við eitt slag av umlætt.

Í oktober 1930 varð

Hanna Magnussen avloyst á TB-deildini og fór á Hospitalið at arbeiða. Hetta kom av, at hon ikki hevði tuberkula-andevni í sær.

Á vári sama ár fekk hon herviliga umfarssjúku, sum hevði við sær at hon legðist við smittufepri.

- Ikki øll við smittufepri fingi sjúkuna, men eg var ikki so heppin, sigur Hanna Magnussen.

- Eg fór tí niður á sanatorie at fáa heilsabót og var burtur í 15 mánaðir.

Noyddist at ganga um aftur

- Tá eg kom aftur, fór eg at tosa við søster Ingeborg sum var fyrstíðukvinna, um at sleppa til arbeiðis aftur. Hon segði mær, at eg noyddist at byrja av nýggjum í læruni, tí ongar reglur

vóru fyri, at næmingar fóru burtur úr arbeiði í lærutíðini.

1. august 1932 fór eg aftur til arbeiðis. Um arbeiðstíðina sigur Hanna Magnussen: - Vit høvdu 14 dagar dagvakt og 14 dagar náttarvakt, og vit arbeiddu til vit vóru lidnar.

- Tað skuldi kallast 12 tímars arbeiðsdagur, men oftani vóru vaktirnar drúgvari enn tað, tí vit skuldu eisini gera reint, eftir arbeiðstíð.

- Har var nógv at gera. Vit vóru bert ein sjúkrasystir og ein næmingur, umframt en genta á deildini, til 24 sjúklingar.

Á sanatoriinum var eingin náttarvakt, og um onkur ringur sjúklingur var har, so varð hann fluttur á Hospitalið.

Um bústaðarumstøðurnar sigur Hanna Magnussen, at fimm konufólk búðu í hvørjum rúmi á ovastu hædd á Hospitalinum. Ein sjúkrasystir og fyra næmingar, men har vóru bert fyra sengur.

Skiftist um sengurnar

- Tá eg t.d. hevði náttarvakt, fór onnur í songina hjá mær at sova. Eitt rúm var til náttarvaktina, og har kundi tann, sum hevði náttarvakt, leggja seg.

- Alt, sum varð nýtt av klæðum o.ø. á hospitalinum, varð gjørt á staðnum, hóst trongligu hølvisviðurskiptini.

- Eitt nú var fastur mín seymirska á Hospitalinum. Hon var einkja og hevði eitt rúm, har starvsfólkini búðu. Hon bæði búði og seymaði

í hesum rúminum.

- Alt var ógvuliga fátæksligt, og Hospitalið hevði ikki so nógv seingjarklæði o.a. til at taka, at báðar deildirnar kundu skifta í senn.

- Tí skiftust vit um at skifta seingjarklæði eina ferð um vikuna á hvørjari deild.

- Vanligar dagar vóru vit vaktar kl. seks á morgni, og kl. sjei skuldu vit verða til arbeiðis á gongini. Søster Ingeborg var ógvuliga strong, men um hon hevði okkurt at seta niður á okkum, so gjørdi hon tað ikki, meðan onnur vóru til staðar.

Í 1935 varð Hanna Magnussen sjúkrasystir, og sama ár hitti hon Vilhelm Magnussen, sála, seinni yvirlækna á Sanatoriinum, sum hetta árið var lækna av-